

Ministeren til at anvende Loven paa denne Maade, men jeg kunde dog ønske, at den selv med sine klare Bogstaver maatte udtale det, hvad jo kan skee ganske simpelt derved, at Udvalget vil tage sit Endringsforslag tilbage og lade de Ord, som ere anførte i § 4, blive staaende. Vi ere jo enige i Betydningen eller Virkningen deraf, men Klarheden vil blive større. Jeg vil endnu dertil kun knytte en Bemærkning i Anledning af et andet Forslag af Udvalget, nemlig om, at en Paragraf i den ældre Lønningslov af 1858, som ved nærværende Revision af Lønningsloven er udeladt, skulde stadfæstes her. Der er sagt i Forslaget under Nr. 1 til § 1: „Det skal med Hensyn til de ved Kjøbenhavns Universitet ansatte normerede Professorer og normerede Docenter, samt de ved den polytekniske Lærestiftelse ansatte Lærere have sit Forblivende ved Bestemmelserne i Loven af 12te Januar 1858 §§ 1, 2 og 3“, men denne § 3 er netop en Kumulationsparagraf, saaledes som den formodentlig i sin første Skikkelse er fremkommen netop i Loven angaaende Universitetet af 1858. Naar nu i Udkastets § 4 Kumulationsloven atter skal nævnes, og det skal siges om den, at den ikke kommer til Anvendelse, saa vil det Naturlige paa dette Sted dog blive at benævne den med det Navn, som den havde i denne Lov, nemlig -- hvad allerede engang er nævnt -- som § 3 i Lønningsloven af 1858, og det giver Uklarhed, naar § 3 stadfæstes, uden at det i § 4 i Lovudkastet siges, at de der nævnte Bestillinger skulle ikke indbefattes under § 3 i Lønningsloven af 1858, en Paragraf, som netop ved Udvalgets Forslag til § 1 vil blive fornyet. Dette bringer tillige til at erindre om, at § 7 i den gamle Lønningslov af 1858 er saa uadskillelig fra §§ 1, 2 og 3, at, dersom man vil forny § 3 paa dette Sted, ved at optage den i den første Paragraf, saa maa ogsaa § 7 komme med; thi det er netop denne, hvori der i Loven af 1858 opregnes alle de Ting, som ikke skulle være indbefattede under Kumulationsloven. Ministeriets Udkast har ikke kunnet forny § 7, fordi det ikke har fornyet § 3, og derfor har man naaet det samme Maal ved det nye Udkasts § 4; men derimod vil man, efterat have fornyet § 3, overmaade let kunne opnaa det samme Resultat

ved blot tillige at forny § 7. Den lyder nemlig saaledes: „De Indtægter, som nogle af Universitetslærerne oppebære som Medlemmer af Stipendie- og Kommunitetsbestyrelsen, som Eksorer, Inspectores Qvæsturæ, Referendarius Consistorii, Sekretær i Konfistoriet, som Hospitalslæger og som Lærere ved den polytekniske Lærestiftelse, skulle ikke indbrages under Bestemmelserne i denne Lovs § 3“. Jeg troer derfor, at vi paa den allerimpleste Maade ville komme ud af den hele Uklarhed og Bankelighed paa dette Sted, dersom vi i Forening med Fornhelsen af §§ 1, 2 og 3 tillige optage en Fornhelse af § 7 i den ældre Lønningslov af 1858.

Fischer: Det maa ikke oversees, at den Hensigt, Udvalget har havt med at stille Endringsforslag til § 4 og nogle senere Paragrafer, hvortil lignende Endringsforslag ere stillede, netop er den at fjerne Uklarhed. Man har nemlig troet, at hvis Bestemmelser, som den, der indeholdes i § 4, blive staaende paa dette Sted og paa nogle andre Steder, saa bliver Følgen deraf, at man indirekte vil slutte, at paa andre Steder, hvor en saadan Bestemmelse mangler, skal Bestemmelsen om Kumulation anvendes, og det har man stræbt at undgaae, da det efter Udvalgets Mening vilde medføre Misforstaaelse. Som Udvalgets Ordfører allerede har udtalt, er det en Bestræbelse, som gaaer gjennem Lønningslovene: at skjelne mellem 2 Hovedarter af Lønning: den faste Lønning, der giver Pensionsberettigelse og andre Lønninger. De „andre Lønninger“ falde igjen i 2 Klasser: de, der udredes af de runde Summer, og disse erholde i Reglen Sædtillæg, — Sædtillæg er altsaa ikke noget bestemt Mærke paa fast Ansættelse, til Forskjel fra, hvad jeg skal nævne som en 3die Art af Lønninger, Honorarer; der ikke give Sædtillæg; disse to Arter af Lønning ere begge givne paa Tid, og kunne vilkaarligen hæves efter Ministeriets Skjøn. Saaledes har Udvalget troet at kunne fastholde det, og naar man nu optager Bestemmelsen, som den staaer i § 4 og, som sagt, ogsaa i nogle følgende Paragrafer, admitteres en 4de Art af Lønninger, der komme til at staa midt imellem faste Lønninger og de øvrige.